

EL TEU CAMÍ TAMBÉ COMPTA

En acostar-te a la vida de Teresa Toda i Teresa Guasch, pot ser que alguna cosa de la seva història hagi tocat la teva. Si en elles has trobat consol, llum o esperança, ens alegrarà que ho comparteixis.

Les nits compartides s'omplen de llum.

Per comunicar els favors rebuts:

HH. Carmelites Tereses de Sant Josep
Secretariat Causes de Canonització
Verntallat 1-3; 08024 Barcelona / Espanya

Correu electrònic:

secretariado.ctsj@carmelitastsj.org

EL PROCÉS SEGUEIX ENDAVANT

Les aportacions rebudes ajuden a avançar la Causa de les Venerables Mares Teresa Toda i Teresa Guasch.

Moltes gràcies a tots.

Compte: Banco Santander
Carmelites Tereses de Sant Josep
IBAN: ES54 0049 1806 9022 1188 1153

PREGÀRIA PER OBTENIR GRÀCIES PER INTERCESSIÓ DE LES MARES TERESA TODA I TERESA GUASCH

Déu de l'Aliança eterna, que has suscitat en l'Església les venerables Teresa Toda i Teresa Guasch, mare i filla, perquè, des d'una vida familiar marcada per la humiliació i el sofriment, amb la gràcia de l'Esperit Sant, experimentaren la teva providència amorosa i se sentissin cridades a seguir al teu Fill més a prop i a treballar en favor de la vida i la dignitat de les nenes i nens orfes i desvalguts; digna't a glorificar-les a la terra i concedeix-nos que, amb el seu exemple i intercessió, treballem en la reconciliació de tots i aconseguim la gràcia que et demanem...

Per Jesucrist, nostre Senyor. Amén.

Full núm. 94 – juny 2026

Cap al Bicentenari de la Venerable
Mare TERESA TODA I JUNCOSA

**L'AMOR
VA EIXAMPLAR
EL SEU COR**

HERMANES CARMELITAS TERESAS DE SANT JOSEF

*Va aprendre a estimar
i el dolor es va tornar tendresa,
compassió.*

La ferida

La vida de Teresa Toda va quedar marcada per una ferida profunda: el maltractament, l'abandonament, la fragilitat compartida amb la seva filla.

No va ser una història ideal ni protegida. Va ser una experiència de dolor real, que va arribar fins al més profund de la seva existència.

El sofriment no la va deixar intacta. Com passa a tantes persones, el dolor hauria pogut enfonsar Teresa, aïllar-la o endurir-la.

Hauria pogut deixar-la atrapada en sentiments de culpa o en la sensació que tot la superava.

El dolor hi era i feia mal.

Era un dolor sense explicacions fàcils, sense sortides ràpides. va aprendre a viure amb això, a acceptar-ho

El cor que s'eixampla

Teresa Toda i Juncosa no va negar el seu dolor ni el va amagar.

Amb el pas del temps va aprendre a viure amb això, a acceptar-ho, acompanyada per una Presència mansa i propera que va anar prenent rostre en Jesús, el seu Crist: amor fidel que no abandona, suport ferm en la fragilitat, consol que no s'adorm, sinó que impulsa.

En aquesta relació, alguna cosa va anar canviant per dins. No li va desaparèixer la ferida ni el sofriment, però ja no hi va estar sola.

El dolor va deixar de ser només pes. Acompanyat, va començar a transformar-se.

Així, el seu cor es va anar eixamplant: va créixer la compassió, la capacitat de comprendre el sofriment dels altres, la tendresa que neix de qui ha estat ferit i sostingut.

La ferida no es va esborrar, però travessada per l'Amor, Teresa va sentir el desig de donar vida, de guarir les ferides dels altres.

El dolor esdevé do

Des d'aquesta experiència, Teresa Toda va començar a reconèixer, en ella mateixa, el sofriment de la dona, la realitat del dolor que tantes altres nenes, com la seva filla, vivien.

En descobrir-ho, va comprendre que la seva vida podia convertir-se en niu: un lloc on altres nenes se sentissin acollides, protegides, estimades i impulsades a "volar".

Les òrfenes van deixar de ser només una realitat dolorosa per esdevenir lloc de revelació de la seva vocació: allí va entendre que la seva vida estava cridada a ser llar.

Allò que va ser fracàs, dolor, sofriment, es va transformar en font de lliurament, de cura, de vida per als més febles.

També Teresa Guasch, la seva filla, va créixer des d'aquesta mateixa arrel ferida i transformada.

Juntes, mare i filla, van oferir una vida que es va fer do per als més petits.

El dolor no va tenir l'última paraula. L'amor va eixamplar el cor i el va convertir en llar.

**Què fa en tu el dolor?
T'encercla o t'eixampla el cor?
T'atura o t'impulsa a comprendre i cuidar els altres?**